

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 17.6.2008
KOM(2008) 364 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-
PARLAMENTET**

Rapport om de regionale rådgivende rads virke

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Vurdering af hovedelementerne i den generelle ramme, der opstilles i Rådets afgørelse 2004/585/EF som ændret ved Rådets afgørelse 2007/409/EF	4
2.1.	Geografisk dækning	4
2.2.	Struktur, medlemskab og arbejdsmåder	5
2.2.1.	Struktur.....	5
2.2.2.	Medlemskab	5
2.2.3.	De vedtægtsmæssige organers sammensætning.....	6
2.2.4.	Arbejds måde	7
2.3.	Ikke-medlemmers deltagelse.....	7
3.	De regionale rådgivende råds bidrag til beslutningsprocessen i den fælles fiskeripolitik	8
3.1.	Generelle udviklingslinjer: bedre dialog med og mellem interessenterne	8
3.2.	Opfølgning af de regionale rådgivende råds udtalelser.....	9
3.3.	Muligheder for at forbedre kvaliteten og rettidigheden af de regionale rådgivende råds udtalelser.....	10
4.	Konklusion	11
	BILAG 1 – Fungerende regionale rådgivende råd per 1.1.2008	13
	BILAG 2 – Tal om de regionale rådgivende råds aktivitet	14

1. INDLEDNING

De regionale rådgivende råd blev oprettet for at udnytte for fiskeres og andre interessenters erfaringer og viden i den fælles fiskeripolitik og for at gøre det muligt at tage hensyn til, at der er forskel på forholdene i EF's farvande¹. De bidrager til indsatsen for at nå de fælles fiskeripolitiske mål ved at rådgive Kommissionen og medlemsstaterne.

Ved Rådets afgørelse nr. 2004/585/EF af 19. juli 2004 (afgørelsen) blev der fastlagt en fælles ramme for rådene, herunder, hvor mange der skulle være af dem (i alt syv), deres geografiske dækning, deres struktur og sammensætning samt visse procedureregler². Rådene er interessentstyrede organer, der modtager et tilskud fra Fællesskabet til delvis dækning af deres driftsomkostninger.

I afgørelsens artikel 11 hedder det: "*Tre år efter, at det sidste regionale rådgivende råd har påbegyndt sit arbejde, eller senest den 30. juni 2007 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af denne afgørelse og om de regionale rådgivende råds virke.*"

Da det kom til stykket tog det mere end tre år at oprette rådene, og den proces er stadig ikke afsluttet. Den 30. juni 2007 var seks af de syv regionale råd oprettet, omend to af dem - Rådet for de Sydvestlige Farvande og Højsøflåderådet - først blev oprettet i foråret 2007 (se bilag 1). Da endvidere Middelhavsrådet dengang endnu ikke var på plads, ville rapporten kun have kunnet omfatte fire af rådene, hvis den var blevet offentliggjort i juni 2007. Derfor valgte Kommissionen at udsætte offentliggørelsen af denne rapport et år.

I mellemtiden havde Kommissionen, efter en første vurdering af rådernes mulighed for at bidrage til udviklingen af den fælles fiskeripolitik, stillet forslag om, at måden at finansiere dem på blev ændret, i erkendelse af, at de havde behov for stabil finansiering for at kunne varetage deres rådgivende opgave for den fælles fiskeripolitik effektivt. Forslaget fik støtte i Rådet og Parlamentet og trådte i kraft den 15. juni 2007³.

I denne rapport fremlægger Kommissionen sin analyse og vurdering af de nuværende rammer for rådernes arbejde⁴. Den gennemgår også rådernes bidrag til en fælles fiskeripolitik, kaster lys over de aktuelle udviklingslinjer og stiller forslag om forbedringer af høringsprocessen. I overensstemmelse med afgørelsens artikel 11 undersøger Kommissionens vurdering ikke, om rådene kan udvikle sig til et led i den fælles fiskeripolitiks styringssystem, som fastlagt i Rådets forordning nummer 2371/2002. Det bør ske i forbindelse med den næste reform af fiskeripolitikken.

¹ Artikel 31 og 32 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik, EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

² EUT L 256 af 3.8.2004, s. 17.

³ Rådets afgørelse 2007/409/EF af 11. juni 2007, EUT L 155 af 15.6.2007, s. 68.

⁴ Kommissionens vurdering bygger på dens egne erfaringer med rådernes arbejde op på resultaterne af et spørgeskema som blev forelagt medlemsstaterne og rådene i december 2006.

2. VURDERING AF HOVEDELEMENTERNE I DEN GENERELLE RAMME, DER OPSTILLES I RÅDETS AFGØRELSE 2004/585/EF SOM ÆNDRET VED RÅDETS AFGØRELSE 2007/409/EF

2.1. Geografisk dækning

Det er Kommissionens opfattelse, at det nuværende geografiske dækningsområde alt i alt er tilfredsstillende, og at der ikke er behov for at oprette flere regionale rådgivende råd. Rådene bør udnytte de muligheder, de har for at oprette underafdelinger til behandling af særlige spørgsmål, især de råd, der dækker store områder.

Kommissionen er blevet gjort opmærksom på en række særlige spørgsmål i forbindelse med rådenes geografiske dækningsområde, som kan drøftes videre med de andre institutioner og interessenter.

- (1) Det er blevet påpeget, at ICES-underområde IV (vest for Skotland) har mere til fælles med Nordsøen, både fra et biologisk og fra et socioøkonomisk synspunkt.
- (2) Rådet for Pelagiske Bestande har et kompetenceområde, der i Rådets afgørelse er begrænset til fire bestemte bestande i alle områder undtagen Østersøen og Middelhavet. Man har rejst det spørgsmål, om det ikke bør omfatte andre pelagiske bestande eller dertil knyttede fiskerier, som f.eks. sperling og tobis i Nordsøen. Efter Kommissionens opfattelse bør de regionale rådgivende råds grænser så vidt muligt følge grænserne for naturlige økosystemer, så den tøver med at foreslå afgørelsen ændret på dette punkt.
- (3) Forvaltningen af dybhavsbestande er blevet et højprofileret politisk spørgsmål for europæisk fiskeri og drøftes for tiden i flere arbejdsgrupper under de regionale råd ud fra geografiske kriterier. Selvom det efter Kommissionens opfattelse ikke er nødvendigt at oprette et særligt råd for dybhavsbestande, bør der nedsættes fælles arbejdsgrupper, der kan samordne rådernes udtalelser om dette emne og hindre dobbeltarbejde.
- (4) Afgørelsen nævner ikke udtrykkeligt Sortehavet. Men Middelhavsrådet kunne godt tage Sortehavet op i en særlig arbejdsgruppe, sådan som det er sket i Den Almindelige Kommission for Fiskeriet i Middelhavet, der jo er den model, som bilag I til afgørelsen fra 2004 byggede på. Særlige forummer for drøftelser mellem interessenter fra Rumænien, Bulgarien, relevante tredjelande og Kommissionen er en anden mulighed. Kommissionen kan ikke se noget umiddelbart behov for at oprette et særligt råd for Sortehavet, men mener, at der er et presserende behov for en samordnet regional indsats for fiskeriforvaltning, forskning, dataindsamling og vurdering af bestande i Sortehavsregionen.

I mange tilfælde dukker der spørgsmål op, som har interesse for to eller flere af de regionale råd. I disse tilfælde bør rådene sigte mod at samordne deres standpunkter og udsende fælles henstillinger, jf. afgørelsens artikel 8. Møder på tværs af de regionale råd giver rådernes sekretariater og formænd mulighed for at drøfte emner af fælles interesse, og denne praksis bør fortsætte.

2.2. Struktur, medlemskab og arbejds måder

2.2.1. Struktur

Hvert råd har en generalforsamling og en bestyrelse, som bistås af et sekretariat og et antal arbejdsgrupper. Desuden har nogle af rådene oprettet såkaldte fokusgrupper, som skal arbejde med særlige tekniske spørgsmål, før de tages op til drøftelse i arbejdsgrupperne og/eller bestyrelsen. Det er en fremgangsmåde, der kan lette de påfølgende drøftelser, men man må være omhyggelig med at sikre, at alle berørte parter, herunder aktive observatører (Kommissionen, nationale og regionale forvaltninger) kan deltage, hvis ønsker det, uden direkte eller indirekte hindringer, f.eks. mangel på tolkning. Det bør dog undgås, at arbejdsgrupperne formerer sig for hastigt, og det kan blive nødvendigt med en vis rationalisering i fremtiden.

2.2.2. Medlemskab

- Fiskerisektoren

Delsektoren for fangst har været den mest aktive i fiskerisektoren. Og det var forventeligt, for afgørelsen slår fast, at hver bestyrelse skal have mindst én repræsentant for fangstundersektoren fra hver berørt medlemsstat. Afgørelsens definition af fiskerisektoren omfatter desuden forarbejdningsevner, forhandlere og andre markedsorganisationer, som f.eks. detailhandlere. Sammen med forbrugerorganisationerne har disse aktører stor betydning for, hvordan udviklingen former sig på fiskerimarkedet. Efter Kommissionens opfattelse bør disse interesseparter blive mere aktive og være med til at udforme den fælles fiskeripolitik "fra båd til bord".

Græsrodderne har ikke deltaget så meget som håbet. Det er måske uundgåeligt med så store organisationer som de regionale rådgivende råd. Desuden er der mange fiskerihavne, der ikke har de faciliteter, møder i rådene kræver. Ikke desto mindre bør der tilskyndes til større græsrodsdeltagelse.

- Andre interessegrupper

I nogle af rådene har folkelige miljø- og udviklingsorganisationer medvirket aktivt trods visse kapacitetsproblemer og vanskeligheder med at finde midler til alle arbejdsgruppemøderne. Kommissionen så gerne mere aktiv deltagelse fra akvakulturproducenter, fritids- og sportsfiskere og forbrugere, da disse interessegrupper spiller en væsentlig rolle for de nuværende udviklingstendenser i politikudformningen og på markedet med virkning for den fælles fiskeripolitik.

Det bør genovervejes, om "kvindenetværk" bør optræde i gruppen "fiskerisektoren". I næsten alle de regionale råd vil den gruppe, der repræsenterer "kvindenetværk", hellere være en del af gruppen "andre interessegrupper", fordi de ser deres interesser som omfattende ikke kun selve fiskerisektoren, men snarere de samfundsøkonomiske forhold i kystegnene som helhed.

Flere grupper, hvis medlemmer omfatter interesser fra fiskerisektoren, har bedt om at blive medlemmer af de regionale råd som repræsentanter for "andre interessegrupper". Det har bekymret Kommissionen, at så mange af den type organisationer søger optagelse i bestyrelserne, fordi den nuværende balance mellem interessegrupperne derved kommer i fare.

2.2.3. *De vedtægtsmæssige organers sammensætning*

- **Generalforsamlingen**

Generalforsamlingen godkender årsrapporten og udpeger medlemmer til bestyrelsen. Ifølge afgørelsen skal de berørte medlemsstater aftale, hvem der skal være medlemmer af generalforsamlingen. Det sker i en indledende fase af oprettelsen af et regionalt rådgivende råd. Situationen er mindre klar i tilfælde, hvor nye organisationer søger medlemskab, efter at det regionale råd er oprettet og fungerer.

To tredjedele af pladserne i generalforsamlingen skal besættes af repræsentanter for fiskerisektoren og en tredjedel af repræsentanter for andre interessegrupper. Når et regionalt rådgivende råd først er oprettet, er det svært at fastholde dette forhold. Hvis f.eks. en ngo trækker sig ud, bør to fiskeriorganisationer teoretisk set ekskluderes for at opretholde forholdet. Denne regel begrænser desuden i praksis antallet af medlemmer og kan muligvis forhindre græsrodsfiskere eller markedsorganisationer i at komme med. Derfor bør den nuværende regler for generalforsamlingens sammensætning justeres, idet det sikres, at alle gruppernes rettigheder beskyttes, navnlig når det gælder om at udpege repræsentanter til bestyrelsen.

- **Bestyrelsen**

Bestyrelse er det vigtigste organ i et regionalt rådgivende råd, for den leder arbejdet og vedtager henstillinger. Den kan kun have 24 medlemmer. Ligesom i generalforsamlingen skal to tredjedele af pladserne i bestyrelsen besættes af fiskerisektoren og en tredjedel af andre interessegrupper.

Det nuværende system fungerer tilfredsstillende i de fleste af rådene. Men to af dem (Højsøflåderådet og Middelhavsrådet) synes at have betydelige problemer med at overholde denne regel, og det skyldes, at antallet af berørte medlemsstater og fiskerisektororganisationer er meget stort. For at løse det problem kunne man overveje følgende muligheder:

- Antallet af pladser kunne øges til 30 ved en konsensusbeslutning i generalforsamlingen uden at ændre på 2:1-forholdet. Det ville forudsætte, at afgørelsen ændres, og det ville have den fordel, at der blev mere plads til fangstsektoren, samtidig med den nuværende balance mellem de forskellige interesser blev opretholdt. Der er dog risiko for, at en forøgelse i antallet af pladser til fangstsektoren reelt ville mindske de andre interessegruppers indflydelse endnu mere, da de i mangel af midler allerede nu har problemer med at fylde de pladser, de har fået tildelt.
- Man kunne fastholde antallet af pladser på 24, men rådene kunne i deres interne forretningsorden indføre en regel om rotation mellem organisationer fra de samme interessegrupper, således at et større antal organisationer kunne skiftes til at besætte en plads i bestyrelsen.

Der er ikke i øjeblikket enighed blandt interessenterne. Kommissionen synes umiddelbart bedst om den anden mulighed, men stiller sig åben over for drøftelser af alternative muligheder, forudsat at den nuværende afbalancering af interesserne ikke forstyrres.

Selvom Kommissionen anerkender, at de regionale rådgivende råd hovedsageligt bør være sammensat af fiskere, mener den også, at det er vigtigt for rådernes evne til at fungere, som EU's lovgivere har ønsket det, at alle andre interessegrupper også deltager effektivt. Uden

tilstrækkelig repræsentation af alle interessenter er der risiko for, at rådene vil fokusere på tekniske spørgsmål, der kun har interesse for fangstsektoren. For at tilskynde andre interessegrupper til at tilslutte sig rådene, bør drøftelserne omfatte bredere spørgsmål, f.eks. miljømærkning og udviklingen på markedet.

2.2.4. Arbejds måde

Rådernes beslutningsgang skal være gennemsæuelig. Arbejdsgruppernes og bestyrelsens roller skal defineres klart. Fokusgruppernes knopskydning bør ikke føre til mindre gennemsæuelighed. Når rådene benytter skriftlig procedure i sagsbehandlingen, må de sikre sig, at alle berørte medlemmer får de relevante oplysninger. Afgørelser bør, så vidt det overhovedet er muligt, træffes ved konsensus. Når de ikke bliver det, skal den udtalelse, der fremsendes til Kommissionen, være vedlagt en klar henvisning til afvigende synspunkter. Der skal stå mødereferater til rådighed for alle. Disse regler følger rådene generelt, men en mere systematisk opfølgning er ønskelig.

Det er afgørende vigtigt, at alle medlemmer og offentligheden oplyses om de regionale rådgivende råds virke. Komplexiteten af de drøftede spørgsmål og den stigende arbejdsbyrde medfører en risiko for, at de regionale råd mister kontakten med græsrodderne og får deres eget liv, hvor oplysningerne holdes inden for en lille kreds, der i hovedsagen består af bestyrelsesmedlemmerne. Disse skal repræsentere deres bagland, og må ikke søge at fungere som uafhængige eksperter. For at løse dette problem har rådene taget en række positive initiativer, f.eks. etablering af nyttige websteder, hvor alle dokumenterne foreligger, udsendelse af ugentlige nyhedsbreve til medlemmerne og udarbejdelse af pressemeddelelser. Nogle af rådene har forsøgt at få flere til at deltage i generalforsamlingerne ved at holde møder i fiskerihavne eller ved at indføre "*speaker's corners*". Disse positive initiativer bør videreføres og styrkes.

De regionale råd kan ikke skaffe oversættelse og tolkning til alle medlemmernes sprog. Alligevel må de garantere så vidt muligt lige adgang til oplysningerne. Rådets medlemmer må selv fastlægge passende regler for oversættelse og tolkning og afsætte en passende del af deres midler til disse formål.

De regionale råd er organer, der styres af deres interessenter. De må selv enes om deres arbejdsregler, inden for de almindelige EF-rammer. Det viser sig imidlertid, at de interne forretningsordener ikke altid detaljerede nok til at give løsninger på problemerne, forebygge fortolkningsstrid og sikre balancen mellem de forskellige interessegrupper. F.eks. er der opstået problemer med ansøgninger om medlemskab, manglende betaling af kontingent osv. Her spiller sekretariatet en afgørende rolle for sikringen af, at rådene kan fungere effektivt, og det bør afspejles i vedtægterne. Kommissionen kunne stille forslag om retningslinjer for de regionale rådgivende råd baseret på bedste praksis.

2.3. Ikke-medlemmers deltagelse

Der er ofte forskere med til rådernes møder for at forklare udtalelser fra Det Internationale Havundersøgelseråd (ICES) og kommentere data. Det nye aftalememorandum mellem Kommissionen og ICES har formaliseret tidligere ad hoc-ordninger for forskeres deltagelse i møder med interessenter og omvendt. Afgørelsens definition af videnskabsfolk kunne gøres bredere, således at andre eksperter, f.eks. økonomer, også kan deltage.

Medlemsstaternes engagement varierer. Nogle er mere aktive end andre, både med hensyn til deltagelse i møder og med hensyn til støtte i form af penge eller naturalier. Medlemsstaternes aktive deltagelse, sådan som afgørelsen lægger op til, bliver afgørende for rådernes succes.

Kommissionen yder økonomisk støtte til rådene og bistår deres sekretariater med at administrere EF's finansieringstilskud ved at rådgive om gennemførelse af tilskudsaftaler og om finansforordningen. Desuden deltager eksperter fra Kommissionen i arbejdsgruppemøder inden for rammerne af de til rådighed stående ressourcer. Kommissionen mener dog, at det muligvis ikke er hensigtsmæssigt, at dens embedsmænd deltager i alle rådernes møder; deres fravær kan til tider fremme friere drøftelser. Der bør på forhånd udsendes en kortfattet dagsorden, hvor rådene fortæller, hvad de forventer med hensyn til Kommissionens deltagelse.

Deltagelse af repræsentanter fra tredjelande er nyttig og bør opmuntres, men må nok indskrænkes, når drøftelserne angår potentielle EU-standpunkter i forhandlinger med tredjelande. Manglen på gensidighed giver ubalance i informationsudvekslingen. Det bør overvejes at indlede forhandlinger om at give de regionale rådgivende råd adgang til tilsvarende interessentmøder i tredjelande på grundlag af gensidighed.

Ifølge afgørelsen kan Det Rådgivende Udvalg for Fiskerivarer og Akvakulturprodukter deltage i de regionale rådgivende råds møder. Dette udvalg er den anden søjle i styringen af den fælles fiskeripolitik. Det er nødvendigt at sikre en ordentlig samordning med Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur for at undgå dobbeltarbejde, men kompetencefordelingen mellem denne komité og de regionale rådgivende råd er ikke altid klar. Måske vil det være en overforenkling at indføre en arbejdsdeling, hvor rådene tager sig af regionale og komitéen af tværgående anliggender, for der kan være legitime "regionale" aspekter ved spørgsmål som forenkling, TAC'er og kvoter, tekniske foranstaltninger osv., og tilsvarende kan udtalelser fra de regionale råd få betydning over hele linjen. Kommissionen skal i juni 2008 udsende en vurdering af, hvordan komitéen og de dermed forbundne finansieringsinstrumenter fungerer. Blandt de spørgsmål, der skal drøftes efter denne vurdering, er samarbejdet mellem komiteen og rådene og deres respektive roller.

3. DE REGIONALE RÅDGIVENDE RÅDS BIDRAG TIL BESLUTNINGSPROCESSEN I DEN FÆLLES FISKERIPOLITIK

3.1. Generelle udviklingslinjer: bedre dialog med og mellem interessenterne

Rådene har betydet, at der er blevet bedre adgang til oplysninger og bedre forståelse af de beslutninger, der træffes på europæisk plan. De har formidlet nye forslag videre til interessenterne, som også har adgang til Kommissionens arbejdsprogram, således at de kan tage hensyn til det ved tilrettelæggelsen af deres dagsorden og anmode om supplerende oplysninger. Rådene er repræsenteret i EF-fiskerikontrolagenturets rådgivende udvalg og deltager i dets arbejde⁵. Informationsstrømmen går også nedefra og op, idet rådernes medlemmer skaffer Kommissionen nyttige oplysninger om lokale forhold. Rådene har endvidere bidraget til oprettelsen af regionale netværk, hvor erfaringer og ideer lettere spredes.

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 768/2005 af 26. april 2005 – EUT L 128 af 21.5.2005, s. 1.

De regionale rådgivende råd er blevet aktive deltagere i den fælles fiskeripolitik. Antallet af henstillinger til Kommissionen er stigende, og det samme er antallet af møder og seminarer (bilag 2). Der er udstedt mange henstillinger som reaktion på anmodninger fra Kommissionen, men ofte tager rådene selv initiativet og tilrettelægger arrangementer og workshops om spørgsmål som rettighedsbaseret forvaltning eller kontrol og håndhævelse⁶. I et antal tilfælde har rådene afholdt fælles seminarer eller indbudt andre råd til at deltage i deres møder⁷. Desuden viser nogle af rådene interesse for at drøfte havpolitiske spørgsmål⁸.

Kommissionen er ikke den eneste bruger af de regionale rådgivende råds udtalelser; de er også blevet taget op af medlemsstaterne under drøftelser i Ministerrådet og af medlemmer af Europa-Parlamentet. Rådene har også deltaget i flere møder, som parlamentsmedlemmer har afholdt. Nogle medlemsstater har benyttet rådernes møder til at drøfte spørgsmål i den fælles fiskeripolitik med interessenterne, f.eks. udpegning af beskyttede havområder.

Alt i alt har rådene bidraget til at mindske animositeten mod den fælles fiskeripolitik, og dermed gjort det lettere at gennemføre yderligere direkte kontakter mellem interessenter, embedsmænd fra EU, medlemsstaterne og forskere. Rådene er dog stadig inde i en læreproces. Før de kan blive enige om fælles henstillinger, må interessenterne først lære hinanden at kende og udvikle nye arbejdsmetoder. Nogle af rådene har haft gavn af eksisterende regionale initiativer, mens sådanne organer hidtil har været ukendte i andre områder og sektorer, hvad der har stillet rådene der over for alvorlige udfordringer med hensyn til udvikling af deres kapacitet. Det forklarer, hvorfor rådene ikke alle blev oprettet på samme tid og ikke har udviklet deres aktiviteter i samme tempo.

3.2. Opfølgning af de regionale rådgivende råds udtalelser

I overensstemmelse med afgørelsens artikel 7, stk. 3, reagerer Kommissionen på alle henstillinger fra de regionale rådgivende råd inden for tre måneder og behandler alle rejste spørgsmål. Kommissionens svar fordeles til rådernes medlemmer og offentliggøres ofte på deres websteder.

Når Kommissionen hører rådene, ønsker den især praktiske kommentarer, der kan hjælpe den til at tage mere effektivt hensyn til regionale og lokale forhold eller til forhold, der er specifikke for fiskeriet. Ud fra dette synspunkt har rådene i tidens løb forbedret kvaliteten og rettidigheden af deres udtalelser. Nogle af dem har forelagt særlig velfunderede udtalelser om langsigtede forvaltningsplaner, og Kommissionen har taget hensyn til disse henstillinger.

Der har dog været tilfælde, hvor Kommissionen ikke har kunnet følge rådernes udtalelser. Nogle af rådene har beklaget sig over, at Kommissionen under forhandlinger med tredjelande undlader at følge henstillinger fra rådene, der er vedtaget med enstemmighed. Under sådanne forhandlinger kan Kommissionen imidlertid ikke gennemtvinge sit synspunkt ensidigt, men må søge et kompromis med forhandlingsparterne. I nogle tilfælde har rådernes udtalelser forudsat handlinger, som Kommissionen ikke har hjemmel til.

Rådernes bidrag til forslagene om TAC'er og kvoter et vanskeligt emne af denne art. Den årlige forhandlingsrunde kan forlede fangstsektoren til at fokusere på sine kortsigtede

⁶ F.eks. Østersørådets konference om kontrol og efterlevelse (marts 2007).

⁷ F.eks. rådernes fællesmøde om beskyttede havområder (marts 2008) eller symposiet om genopbygning af torskebestanden afholdt af Nordsørådet og Rådet for Nordvestlige Farvande (marts 2007).

⁸ Debat om Nord Stream-projektet i Østersøen.

interesser, hvad der igen kan gøre det svært for rådernes medlemmer at nå til enighed indbyrdes. Faktisk er der flere miljøorganisationer, som har trukket sig ud af drøftelserne og nægtet at tilslutte sig rådernes forslag på dette område. Ved flere lejligheder har Kommissionen taget rådernes henstillinger i betragtning under de afsluttende forhandlinger med medlemsstaterne, selvom de er blevet forelagt lovlig sent.

Hvordan Kommissionen følger op på rådernes udtalelser, afhænger af, om de er forenelige med den fælles fiskeripolitikens mål og med et bæredygtigt fiskeri. Det er Kommissionens kriterium, når den vurderer henstillingerne fra rådene, og ikke, om udtalelsen er vedtaget ved konsensus. Kommissionen har gentagne gange forklaret, at den ikke kan følge henstillinger fra rådene, når de afviger væsentligt fra de videnskabelige udtalelser eller strider mod internationale forpligtelser eller mod Fællesskabets langsigtede forvaltningsplaner.

Kommissionen erkender, at den må opstille klare retningslinjer, der viser, hvilke målestokke den benytter ved vurderingen af kvaliteten af rådernes udtalelser. Kommissionen har til hensigt at udarbejde sådanne målestokke som vejledning for Rådets arbejde, og den vil holde årlige møder med de enkelte regionale rådgivende råd for at drøfte opfølgningen af deres udtalelser.

3.3. Muligheder for at forbedre kvaliteten og rettidigheden af de regionale rådgivende råds udtalelser

De regionale rådgivende råd har brug for tid til at høre deres medlemmer ordentligt, rundsende forslag og indsamle materiale. Forberedelsesprocessen giver mere tid til høring og diskussion med forskere, da de fleste videnskabelige anbefalinger foreligger i juli. Konsekvensvurderingsarbejdet kan hjælpe til at fremme inddragelsen af interessenterne i de tidlige faser af Kommissionens overvejelser. Kommissionen vil forbedre sin planlægning, så den kan give de regionale rådgivende råd bedre og tidligere oplysninger og bedre muligheder for at planlægge og prioritere deres arbejde.

De dokumenter, Kommissionen sender til rådene, kan forekomme særdeles tekniske og vanskeligt forståelige, især når de kun foreligger på ét sprog. Det hæmmer inddragelsen af græsrodsfiskerne og kan yderligere skævvride balancen i indflydelsen til fordel for de repræsentanter, der har den nødvendige tekniske ekspertise. Rådernes medlemmer føler sommetider, at de drukner i oplysninger og ikke kan gennemskue, hvad der forventes af dem. Kommissionen vil tage sine høringsmetoder op til fornyet overvejelse: Dokumenterne vil blive udarbejdet i et enklere sprog, og de vil indeholde en liste over specifikke spørgsmål/emner, som Kommissionen ønsker rådernes udtalelser om.

Høring af de regionale rådgivende råd bør ikke fokusere på kortsigtede spørgsmål, der har umiddelbare økonomiske virkninger. Dette splitter kun rådernes medlemmer og medvirker til at underminere deres legitimitet. Snarere end en detaljeret drøftelse af tallene i TAC'erne for de enkelte bestande, søger Kommissionen en systematisk drøftelse af principperne i den årlige politiske udtalelse om fiskemulighederne. Rådet har en vigtig rolle at spille i debatten om langsigtede strategiske spørgsmål som de langsigtede forvaltningsplaner, udsmid eller den økosystembaserede tilgang til fiskeriforvaltning. Den studierejse til Norge, som Kommissionen organiserede i 2007, gav interessante muligheder for at drøfte disse spørgsmål med repræsentanter i de regionale råd⁹.

⁹ I begyndelsen af juni 2006 organiserede Kommissionen en studierejse med interessenter fra EU til Canada og USA for at se på, hvordan forvaltningssystemerne fungerer i praksis uden for EU.

De regionale rådgivende råd blev oprettet for at bringe interessenternes meninger om de videnskabelige udtalelser og de politiske valgmuligheder for en dag, ikke som erstatning for de videnskabelige forskere. Alligevel bør rådernes udtalelser bygge på det bedste foreliggende materiale. Det nye aftalememorandum mellem ICES og Det Europæiske Fællesskab giver nye muligheder for øget samarbejde mellem rådene og ICES i kraft af præsentationer af udtalelser fra ICES, fokusgrupper om langsigtede forvaltningsplaner, dataworkshopper osv. På grundlag af forslag fra rådene kan Kommissionen også bede ICES om at udføre undersøgelser af specifikke spørgsmål. Det ville være nyttigt at udvide dette samarbejde til også at omfatte økonomer og samfundsforskere fra STECF. De nye dataindsamlingsregler vil også give rådene bedre adgang til data¹⁰.

Der findes en tydelig sammenhæng mellem kvaliteten og indvirkningen af udtalelserne fra de regionale rådgivende råd og disse organers sammensætning. En bred sammensætning med repræsentation for mange sektorer er den bedste garanti for gode og afbalancerede udtalelser, der ligger på linje med den fælles fiskeripolitikens mål.

4. KONKLUSION

Den nuværende lovramme er generelt tilfredsstillende, da den har gjort det muligt at oprette de regionale rådgivende råd og givet retningslinjer for deres arbejdsmåde. Erfaringerne indtil nu giver mulighed for at forbedre og tydeliggøre nogle afgørelsens bestemmelser. Kommissionen har peget på, hvor sådanne ændringer kan komme på tale, og vil gerne drøfte disse spørgsmål med alle berørte parter, før den eventuelt stiller forslag.

Der kan dog også uden nye retsregler gøres noget på kort sigt for at forbedre rådernes funktionsevne. Kommissionen vil derfor:

- tilskynde til, at et bredere udsnit af interessenter deltager, ved at forbedre organisationernes ry og rolle
- forbedre rådernes adgang til videnskabeligt materiale og videnskabelige data, således at de kan drage fuld nytte af aftalememorandummet med ICES og af bestemmelserne i den nye forordning om dataindsamling
- inddrage rådene i overvejelserne om den langsigtede udvikling af den fælles fiskeripolitik, blandt andet med målrettede studierejser
- forbedre høringsprocessen ved at inddrage rådene i en tidligere fase, således at de får tilstrækkelig tid til at reagere, og ved at give dem klarere og lettere tilgængelige dokumenter
- stille forslag om målestokke for at forbedre overensstemmelsen mellem rådernes udtalelser og den fælles fiskeripolitikens mål. Kommissionen vil også overveje at tilrettelægge årlige møder med rådene for at drøfte, hvordan deres udtalelser følges op

Formændene for de regionale rådgivende råd og en ngo, der er aktivt involveret i rådernes arbejde, blev indbudt til at deltage. I 2007 blev der organiseret en studierejse til Island og Norge for at diskutere disse landes erfaringer med udsmidspolitikken.

¹⁰ Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik, EUT L 60 af 5.3.2008, s. 1.

- forbedre Rådets synlighed på Kommissionens websted og
- stille forslag om retningslinjer for forretningsordnerne og for den finansielle forvaltning af Fællesskabets finansieringstilskud.

Det er for tidligt at fælde endelig dom om de regionale rådgivende råd, for de befinder sig i forskellige udviklingsfaser og har meget forskellige forhold at arbejde under. Trods startfasens vanskeligheder har rådene imidlertid allerede ydet et positivt bidrag til udviklingen af den fælles fiskeripolitik.

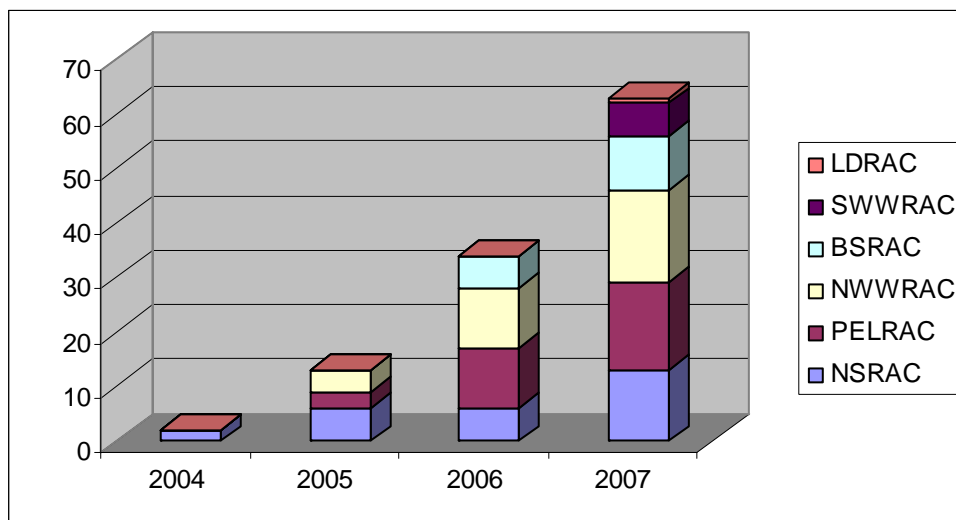
Kommissionen vil lytte til Europa-Parlamentets, Rådets og interessenterne synspunkter, før den stiller forslag om yderligere ændringer i de nuværende retsregler.

BILAG 1 - Fungerende regionale rådgivende råd per 1.1.2008

	Nordsøen (NSRAC)	Pelagiske bestande (PELRAC)	Nordvestlige farvande (NWWRAC)	Østersøen (BSRAC)	Højsøflåden (LDRAC)	Sydvestlige farvande (SWWRAC)
Oprettelse:	1. november 2004	16. august 2005	26. september 2005	13. marts 2006	30. marts 2007	9. april 2007
Hjemsted:	Aberdeen, Det Forenede Kongerige	Rijswijk, Nederlandene	Dublin, Irland	København, Danmark	Madrid, Spanien	Lorient, Frankrig
Berørte medlemsstater:	9 - Belgien, Danmark, Tyskland, Spanien, Frankrig, Nederlandene, Polen, Sverige og Det Forenede Kongerige	10 - Danmark, Tyskland, Spanien, Frankrig, Irland, Nederlandene, Polen, Portugal, Sverige og Det Forenede Kongerige	6 - Belgien, Spanien, Frankrig, Irland, Nederlandene og Det Forenede Kongerige	8 - Danmark, Tyskland, Estland, Letland, Litauen, Finland og Sverige	12 - Danmark, Tyskland, Estland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Litauen, Nederlandene, Polen, Portugal og Det Forenede Kongerige	5 - Belgien, Spanien, Frankrig, Portugal og Nederlandene
Formand:	Hugo Andersson	Iain MacSween	Sam Lambourn	Reine Johansson	Antonio Cabral	Victor Badiola
Medlemmer:	32	60	55	42	72	115
Websted:	http://www.nsrac.org	http://www.pelagic-rac.org	http://nwwrac.org/	http://www.bsrac.org		http://www.ccr-s.eu

BILAG 2 - Tal om de regionale rådgivende råds aktivitet

Henstillinger, som rådene har sendt til Kommissionen

Møder i rådene

